

res egne lommer, frem for hvor mange penge de skal give til den bolivianske stat Bolivia, som er Sydamerikas fattigste land.

Der vil jeg da egentlig lige spørge udviklingsministeren, om udviklingsministeren er klar over, at Evo Morales, som jo har været i Europa i den her uge, klart og tydeligt har sagt, at det her handler om en genforhandling af de aftaler, der er med de udenlandske selskaber. Det kunne jeg da godt tænke mig udviklingsministerens kommentarer til, for personligt synes jeg, at det er yderst rimeligt at have en genforhandling med de udenlandske selskaber, for de tjener rigtig mange penge i øjeblikket, rigtig mange penge, som kunne gå til fattigdomsbekæmpelse.

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Naturligvis er jeg fuldt ud på det rene med, at Evo Morales var i Europa i sidste uge, han havde bl.a. lejlighed til at mødes med den danske statsminister, hvor også statsministeren havde mulighed for at udtrykke den bekymring, som jeg her har givet udtryk for, en bekymring, som også andre europæiske regeringschefer benyttede lejligheden til at give udtryk for.

Jeg vil gerne som opfølgning på hr. Rune Lunds spørgsmål understrege, at jeg har bedt Udenrigsministeriet om at udarbejde en redegørelse for de juridiske og økonomiske konsekvenser af de lovændringer, som bliver gennemført i Bolivia.

Dernæst vil jeg gerne se den udviklingshandlingsplan, som Evo Morales har varslet vil komme her i midten af maj måned.

På baggrund af henholdsvis redegørelsen for de lovændringer, som pågår i øjeblikket i Bolivia, og fattigdomshandlingsplanen vil jeg tage stilling til, om der skal ske ændringer i vores samarbejde med Bolivia.

Rune Lund (EL):

Målet for den danske ulandsbistand er fattigdomsbekæmpelse. Så har vi at gøre med et land her, Bolivia, Sydamerikas fattigste land, som siger: Nu laver vi en øget selvfinansiering af fattigdomsbekæmpelse. I den forbindelse synes jeg da, det er helt utilstedeligt, at den danske regering med udviklingsministeren i spidsen åbenlyst truer med at fjerne udviklingsbistanden til Bolivia.

Det, som udviklingsministeren burde have gjort, var at sige: Hvor er det godt, I gør det her, hvor er det godt, I genforhandler en aftale med

de store selskaber, så der bliver en mere rimelig fordeling af ressourcerne i Bolivia. Vi vil støtte jer med *ekstra* ulandsbistand. Det synes jeg faktisk havde været en meget god og fornuftig tilgang til det, der sker i Bolivia i øjeblikket.

Kl. 13.50

Så vil jeg gerne spørge udviklingsministeren, om ikke hun er klar over, at både Argentina og Brasilien, som jo har selskaber, der har olieinteresser i Bolivia, har sagt god for det her. De har sagt, at det er en god og fornuftig politik, der bliver ført, at der er mange gode takter i den. Var det ikke noget, som udviklingsministeren kunne følge op på?

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Der er en ting, jeg er helt enig med hr. Rune Lund i, og det er, at målet for dansk udviklingsbistand er fattigdomsbekæmpelse. Men jeg er til gengæld ikke enig med hr. Rune Lund i vurderingen af, hvad der så er forudsætningen for, at dansk udviklingsbistand kan bidrage til at bekæmpe fattigdom i de enkelte lande.

For mig er det helt afgørende, at landene selv bidrager til at bekæmpe fattigdom, og som led i den fattigdomsbekæmpelse er det også vigtigt, at der føres en politik, som bidrager til bekæmpelse af fattigdom og dermed også bidrager til, at der foretages investeringer i det pågældende land. Og der er jeg bekymret for, om den politik, der føres i Bolivia, ikke vil medføre, at man muligvis – desværre – kommer til at skræmme internationale investorer bort til stor skade for det bolivianske folk.

Rune Lund (EL):

Så vil jeg bare sige til udviklingsministeren, at jeg tror, udviklingsministeren kan tage det helt roligt. Hvis ikke brasilianske, hvis ikke argentinske firmaer vil være med til at hive gas op i Bolivia, vil være med til at fælde skov eller vil være med til at lave minedrift, så kan jeg love udviklingsministeren, at der er masser af andre selskaber, der står på spring. Med hensyn til gas f.eks. ser vi jo, hvordan kampen om den sidste gas ligesom kampen om den sidste olie er sat ind på globalt plan. Så jeg tror, at udviklingsministeren kan tage det helt roligt på det punkt.

Det, der er spørgsmålet her, er en fordeling af ressourcerne: Skal pengene gå ned i store selskabers lommer, store udenlandske selskabers lommer, eller skal de gå til at bekæmpe fattigdom